

РЕШЕНИЕ

№ 787

гр. Пловдив, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разглежда докладваното от Николинка Г. Цветкова Въззивно гражданско дело № 20235300500745 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 8959/20.03.2023г. от Д. А. Д., ЕГН ***** чрез адв. А. С. от ПАК против решение № 15/09.01.2023г., постановено по гр. д. № 39 по описа за 2022г. на Карловски районен съд, с което се допуска извършването на съдебна делба между И. М. Ч., ЕГН *****, от една страна и Д. А. Д., ЕГН ***** и М. А. Ч., ЕГН *****, от друга страна, на техния съсобствен недвижим имот, а именно: апартамент № 1, находящ се на първия етаж в жилищна сграда на ОСК „*****“ в гр. *****, със застроена площ от 113, 53 кв. м., състоящ се от дневна, столова, кухня, две спални, при съсед: на запад – П. и Ц. С., на изток, север и юг – двора на блока, ведно с прилежащите му: изба № 6, при съсед: на запад – Х. и П. К. и таванско помещение № 8, при съсед: на запад – Х. и П. К., както и 16, 53 % ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място, цялото от 226 кв. м., съставляващо парцел VIII, при граници и съсед: на запад – ЖСК „*****“, на изток – имот на Н. Б., на юг – ул. „*****“, представляващ по действащите КККР самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.*****.2783.1.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, одобрени със заповед № РА-18-52/16.11.2011г. на изп. директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо самостоятелния обект: няма данни за изменение; адрес на имота: гр. *****, ул. „*****“ № *****; самостоятелният обект се намира на ет. 2 в сграда с идентификатор *****.*****.2783.1; предназначение: жилищна сграда – многофамилна, сградата е

разположена в поземлен имот с идентификатор *****.*****.2783; предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент; брой нива на обекта: 1; посочена в документа площ: 113, 53 кв. м.; прилежащи части: изба 6; таван 8 и 16.53% ид. части от общите части на сградата; ниво: 1; съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: *****.*****.2783.1.2; под обекта: *****.*****.2783.1.34, *****.*****.2783.1.35, *****.*****.2783.1.36; над обекта: *****.*****.2783.1.7; стар идентификатор: няма, при квоти: 4/6 ид. ч. за И. М. Ч., 1/6 ид. ч. за Д. А. Д. и 1/6 ид. ч. за М. А. Ч..

С въззивната жалба се изразява становище, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, но неправилно. Прави се оплакване, че съдът неправилно определил квотите в правото на собственост на съделителите, като приел, че представеното по делото завещание от А. Д. Ч. в полза на Д. А. Ч., не е съставено и подписано от А. Ч.. Сочи се, че вещите лица са използвали източници, които не било ясно дали са изпълнени от А. Ч., вместо да използват като сравнителни материали източниците, които с достоверност установявали, че А. Ч. е изписал имената си и е положил подписа си. В тази връзка се прави оплакване за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до неизясняване на значим факт за правилното решаване на делото, а от там и до неправилност на решението. Моли се за отмяна на същото, вместо което да се постанови решение, с което да се допусне до делба процесния имот при квоти: 1/2 ид. ч. за И. М. Ч. и 1/2 ид. ч. за Д. А. Ч.. Претендират се направените по делото разноски.

С писмения отговор на И. М. Ч. се оспорва постъпилата въззивна жалба като неоснователна и се моли да бъде оставена без уважение, а решението на районния съд като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено. Претендират се разноски за въззивната инстанция.

Съделителят М. Ч. не е подал отговор по въззивната жалба, не се явява в съдебно заседание, р. пр., не изразява становище във въззивното производство.

Пловдивският окръжен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съображенията за това са следните:

Производството е делбено, във фаза по допускане на делбата.

Предявеният пред първоинстанционния съд иск за делба е по отношение на недвижим имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.*****.2783.1.1 по КККР на гр. *****, одобрени със Заповед № РД-18-52/16.11.2011г. на изп. директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо самостоятелния обект: няма данни за изменение, адрес на имота: гр. *****, ул. „*****“ № *****, самостоятелният обект се намира на етаж 2 в сграда с идентификатор *****.*****.2783.1, предназначение: жилищна сграда – многофамилна, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор *****.*****.2783,

предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 113, 53 кв. м., прилежащи части: изба 6; таван 8 и 16,53% ид. части от общите части на сградата, ниво: 1, съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: *****.*****.2783.1.2, под обекта: *****.*****.2783.1.34, *****.*****.2783.1.35, *****.*****.2783.1.36, над обекта: 3698.*****.2783.1.7, стар идентификатор: няма, при квоти: 4/6 ид. части за ищцата И. М. Ч. и по 1/6 ид. част за ответниците.

Обстоятелствата, на които се основава иска, са следните:

Ищцата твърди, че с нот. акт № *****, том II, дело № *****г. на Карловски народен съд, тя и съпругът ѝ А. Д. Ч., с когото имали сключен граждански брак на 31.12.1967г., закупили процесния недвижим имот. На 20.10.2021г. съпругът ѝ починал, като бил наследен от нея и ответниците. Със смъртта му съпружеската имуществена общност върху процесния недвижим имот се трансформирала в обикновена съсобственост, при следните права: 4/6 ид. части за нея и по 1/6 ид. част за всеки от ответниците. Тъй като с последните не могли да постигнат споразумение за доброволна делба на съсобствения имот, бил налице правен интерес за предявяване на иска за делба.

Не е спорно по делото, че ищцата и ответниците са наследници по закон на А. Д. Ч., починал на 20.10.2021г., съгласно акт за смърт № *****г., съставен от Община ***, район ***.

Не е спорно също, че процесият имот е придобит по време на брака между ищцата и наследодателя с нот. акт № *****, том II, дело № *****г. на Карловски народен съд.

Още с писмения си отговор по реда на чл. 131 от ГПК ответникът Д. Д. е направил възражение, че на 22.09.2022г. баща му А. Ч. е изготвил саморъчно завещание, приложено към отговора, с което се разпоредил с имотите си, придобити по време на брака в режим на СИО и тези, придобити по наследство, в негова полза, вкл. с дела си в размер на 1/2 ид. ч. от процесния имот. Поради това е възразил и относно надлежната легитимация на втория ответник да участва в делбата и относно размера на дяловете. Поискал е делбата да бъде допусната при квоти: 1/2 ид. част за ищцата и 1/2 ид. част за него.

Ответникът М. Ч. не е подал писмен отговор, не е изразил становище по иска.

Пред първата инстанция е открито производство по чл. 193 от ГПК, във връзка с което е допуснат разпит на свидетел и са изслушани заключения на единична и тройна съдебно-графологична експертиза досежно автентичността на съдържанието и подписа на саморъчното завещание, с което се легитимира ответникът Д. Д..

Свидетелката Й. К. е посочила, че е познавала А. от ученическите му години. Тя била кардиолог по професия и преди 5-6 години той ѝ се оплакал, че има болезнено изтръпване на ръцете, мравучкане, а когато миел съдове, ги изпускал, които симптоми били предпоставка за несигурност от *****а и неконтролирано движение на ръцете. Според свидетелката същият е страдал от *****, което заболяване с годините се влошавало, въпреки назначеното лечение с „Невробекс“. При здрависване имал ***** на ръката, потрепване, състоянието му

не било както преди години. За последен път с А. се видели през 2020г. и тогава той й казал, че от лечението са намалели болезнените изтръпвания, но несигурността при хващане не е изчезнала.

Заклучението на единичната експертиза, изготвено от вещото лице П. К. е, че ръкописният текст и подписът след „завещател“ в завещанието от 22.09.2021г., не са изпълнени от А. Д. Ч., ЕГН *****.

Тройната съдебно-графологическа експертиза също е дала заключение, че ръкописният текст и подписа, положен за „завещател“ в представеното саморъчно завещание за изследване, не са изпълнени от А. Д. Ч., като вещите лица са използвали за сравнителен анализ и подписа, положен от наследодателя в приложеното към делото пълномощно, заверено от кмета на с. *****, на 20.09.2019г.

В съдебно заседание вещите лица са изяснили, че не са установили нарушение на писмено-двигателните навици на лицето, което е изпълнило ръкописния текст в завещанието. Напротив, самата степен на обработеност на почерка била по-висока, отколкото в сравнителните образци на лицето – заявлението за издаване на БДС, което било физически невъзможно да надскочи себе си. Нарушението на писмено-двигателните навици било констатирано единствено по отношение на положения подпис в завещанието, което било нехарактерно за човек с такава степен на обработеност, с каквата била изпълнена ръкописната част. Това били признаци, характерни за имитация на подпис, като констатираните спирания и прекъсвания, рязка промяна на посоката на движение, забавен темп, еднороден натиск.

Районният съд в оспорваното решение е приел, че процесният имот е придобит в режим на СИО по време на брака на ищцата и общия наследодател А. Д. Ч. Със смъртта му на 20.10.2021г. СИО се трансформирала в обикновена съсобственост, като по силата на прекратената СИО ищцата се легитимирала като собственик на 1/2 ид. ч. от процесния имот, а останалата 1/2 ид. ч. се разпределяла по равно между тримата наследници. Районният съд е кредитирал заключенията на приетите експертизи в първоинстанционното производство и въз основа на тях е направил извод, че представеното саморъчно завещание по делото е неистински документ, поради което не го е ценил при решаването на спора. С оглед на това районният съд не е разгледал и направените възражения от ответниците, при условията на евентуалност за накърнена запазена част и е допуснал делбата при квоти: 4/6 ид. части за ищцата и по 1/6 ид. част за всеки от ответниците.

Във въззивното производство с оглед оплакванията във въззивната жалба и направеното доказателствено искане от жалбоподателя, беше допусната и приета нова съдебно-почеркова експертиза, изготвена от вещото лице К. С. Заключение на експерта е, че ръкописният текст и подписа за „Завещател“ в изследваното саморъчно завещание, не са изпълнени от А. Д. Ч..

В съдебно заседание вещото лице изясни, че от 1967г., от когато били първите сравнителни образци, с годините подписа се променя и дообработва, като с напредването на

възрастта намалява качеството и движенията на изписване на елементите. По отношение на отделни букви вещото лице е констатирало устойчивост, като въпреки изминалите години, няма изменение при изписването им, напр. буквата „д“, а по отношение на други букви е налице промяна. Обосновава се, че в молбите за пенсия има положени 7 подписа, като те не се различават от подписите, положени в БДС, в МВР **** и в РУ ****, като движенията нямат никакво изменение относно формата, размера, посоката на движение, месторазположението на елементите на подписа. Всички подписи са разположени хоризонтално от ляво на дясно, за разлика от изследвания подпис в завещанието, който е дълговиден, висок.

При тези данни и настоящият състав на съда приема, че не е доказана автентичността на саморъчното завещание от 22.09.2022г., представено от съделителя Д. А. Д., въз основа на което същият претендира да е придобил 1/2 ид. част от процесния имот, колкото е бил дела на баща му. В тази насока съдът кредитира заключенията на съдебно-графологичните експертизи, приети в първоинстанционното и във въззивното производство, които кореспондират помежду си и с останалите доказателства по делото, като водят до еднозначен извод, че саморъчното завещание не е неписано и подписано от наследодателя на страните, което обуславя неговата нищожност на основание чл. 42, б. „б“ ат ЗН във вр. с чл. 25 от ЗН.

Предвид гореизложеното и доколкото с обжалваното решение правилно е приложен материалния закон – императивните разпоредби на чл. 5 и чл. 9 от ЗН, в съответствие с установеното по делото от фактическа страна, настоящият състав на основание чл. 272 от ГПК препраща към мотивите на районния съд.

С оглед гореизложеното въззивната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна, а решението на районния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По тези съображения Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 15 от 09.01.2023г., постановено по гр. д. № 39 по описа за 2022г. на Районен съд Карлово, III гр. с.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

